

Grups municipals

laveu.cat/latevaveu

D'acord amb el Reglament d'ús de Mitjans d'Informació per als grups municipals, cadascun d'ells disposa d'aquest espai mensual per referir-se a la seva activitat en la corporació i en el municipi i a assumptes d'interès públic municipal. Correspon als edils elaborar l'escrit i assumir la responsabilitat del seu contingut, amb total indemnitat de l'Ajuntament i de la gerència i la direcció del mitjà. Les intervencions hauran de basar-se en el respecte mutu, s'evitarà la confrontació personal i caldrà mantenir unes normes bàsiques de conducta i de cortesia pública. En cap cas es podran destinar els espais reservats a propaganda electoral o a la petició del vot.

De veritat s'ho creuen?

Estem bocabadats per la valoració que fan la senyora alcaldessa i els portaveus de govern del mandat que és a punt de finalitzar. El 90-95% del PAM assolit? Vinga va, no s'ho creuen ni ells. Han vist vostès concreció a les seves paraules? Quin projecte han esmentat per posar-lo com a exemple d'aquest suposat assoliment d'objectius? Ho tenen molt difícil.

Això sí, estem encantats que un dels assoliments que s'esmenta sigui el de la tarificació social a les escoles bressol, inclòs a les ordenances de 2017 a proposta del PSC. Si hagués estat per ells, ens agradaria veure si ho haguessin fet per iniciativa pròpia. I la resta de projectes? El més calent és a l'aiguera. L'exemple més punyent: pressupostos participatius per dir que fan participar la ciutadania i dos anys després d'aprovar-los comencen a executar una part minsa, que no es podrà finalitzar perquè la quantitat econòmica aprovada no arriba per enllestir-ho. I qui són els responsables? L'oposició, que ens hem dedicat "a posar pals a les rodes"—segons les seves pròpies paraules.

Mirin vostès, qui té la responsabilitat de governar és qui ha d'assolir consensos. Com a darrer exemple, el pressupost de 2019. Van intentar portar-lo al Ple de novembre passat, sense haver-lo treballat amb cap grup de l'oposició i sense tenir la majoria per aprovar-lo, pas previ a la seva presentació. Però, és clar, és més fàcil convocar el Ple i, després, fer-se les víctimes perquè ningú els dona suport. Següent tàctica emprada: suspensen el Ple, sense data prevista de celebració encara, i es pensen vostès que han intentat apropar posicions per aconseguir que s'aprovin? Doncs, la realitat és que no, esperen que sigui l'oposició qui els truqui, quan ni tan sols han complert els compromisos d'exercici anteriors. Apa!, sorpresa! i resulta que la culpa que no s'aprovin és de l'oposició. I, mentrestant, el mobiliari urbà es degrada, l'asfaltat de carrers principals s'està desfent, les instal·lacions municipals es deterioren per manca d'actuacions... Què hi farem, això necessita del treball continu del govern. I ens preguntem: A què es dediquen? A fer d'altaveu de proclames que no representen la majoria de la nostra ciutadania i a fer "bolos" per endegar, altre cop, un projecte de sigles i banderes.

Bartolomé Egea

Cap a la vaga feminista del 8 de març

El 8 de març de l'any passat milions de persones van omplir les principals ciutats de l'Estat, culminant una històrica jornada de vaga amb motiu del Dia Internacional de la Dona Treballadora. Una mobilització que no només es va donar a Montcada i Reixac, a Catalunya o arreu de l'Estat, sinó arreu del món. Les dones treballadores van prendre els carrers en la més gran jornada de lluita mai duta a terme contra l'exploració i el patriarcat. La vaga feminista de l'any passat, posada en dubte durant les setmanes anteriors pels partits de la dreta i altres organitzacions, va ser un èxit absolut, al que es va haver de rendir tothom. Aquella històrica jornada va comportar posar la lluita feminista al centre del debat i, des de llavors, res és com abans. Ara ens apropem a una nova convocatòria de vaga general i és molt important que tots estem preparats pels dies que venen. Les dones treballadores s'organitzen als seus llocs de treball i als grups de treball al municipi per tal que la vaga sigui un èxit. Els homes, a segona fila, donarem suport a les mobilitzacions i, especialment, en les feines de cura de petits i gent gran. És molt important que la vaga d'aquest any sigui un èxit encara més gran que la de l'any passat. Continuem enfrontant-nos a una societat patriarcal i heteronormativa que discrimina activament i que justifica les violències envers les dones. L'aparició al Parlament andalús i la més que probable irrupció al Congrés dels diputats de la ultradreta, ens ha de fer estar més actius que mai. La dreta rànica i la ultradreta no només no volen alliberar les dones, sinó que apunten a un retrocés històric en drets que posa en perill les conquestes dels últims anys. El govern municipal ha avançat molt en matèria d'igualtat, augmentant els serveis d'atenció a les dones i estant al costat de totes les mobilitzacions. Les montcadenques (i els montcadenacs) hem d'estar ben actives i actius els propers dies. La feminització de la nostra ciutat ha de continuar, i hem de barrar el pas, tant al carrer com a les institucions, a aquells que volen les dones tristes i amagades. No hi ha res més revolucionari que dones alegres i combatives fent força per construir un món sense desigualtats. Per tant, fem una crida a totes les dones i homes de Montcada i Reixac a donar suport a la vaga feminista del pròxim 8 de març. Perquè totes som necessàries.

Óscar Gil

8M feminista, tothom al carrer!

Queden pocs dies per a la segona manifestació i vaga feminista del 8 de març, enguany coincidint amb la commemoració del Dia internacional de la Dona, en què es vol donar suport a totes les dones que pateixen violència pel sistema patriarcal. Aquesta mobilització s'articula en quatre eixos, amb parades al sector laboral, estudiantil, de consum i de cures. Amb aquesta vaga es vol aglutinar a tots els col·lectius majoritaris i minoritaris de dones que siguin vulnerables a patir les injustícies i desigualtats del sistema patriarcal, com són els col·lectius de lesbianes, bisexuals, transsexuals, dones amb diversitat funcional, immigrants racialitzades i del món rural. Aquest moviment feminista basa les seves accions en els principis antipatriarcal, anticapitalistes i antirracistes. La intenció és reivindicar i evidenciar que sense el treball femení, sigui remunerat o no, la societat no funciona. Les dones conformem més de la meitat de la població, per tant, amb aquesta aturada deixem en evidència que el sistema no es pot sustentar sense el treball i el valor que aportem a la societat i que tan minusvalorat està per molts sectors masculinistes (especialment els de grups de dreta i ultradreta).

Volem reclamar la necessitat d'una igualtat real d'oportunitats i drets entre homes i dones, ja que cada dia veiem com les dones seguim marcades per les desigualtats, per les violències masculinistes, per la precarietat i la no corresponsabilitat dels homes o de les lleis de l'Estat en els treballs de cura que continua recaient en les dones, entre d'altres discriminacions reals que continuem patint. Esperem que se sumin a aquesta convocatòria de vaga gairebé totes les capitals de província arreu de tot l'Estat i tornem a batre rècords de participació en les mobilitzacions. Sota el lema de 'Ens aturem per canviar-ho tot', es proposa també completar la vaga amb accions els 8 dies previs a la manifestació, amb accions diàries, des de l'1 de març. A Montcada moltes dones ens sumarem a l'esdeveniment. Els grups de dones, sota el Consell de dones de Montcada, porten setmanes organitzant les accions i el funcionament de la vaga a la qual donarem total suport des del consistori. Tornarem a sortir als carrers i a manifestar-nos per expressar que volem canviar la injusta situació que patim cada dia només pel fet de ser dones. Ens veiem el 8 de març!

Mar Sempere

Montcada no oblida!

Des del nostre escrit de portaveus i al llarg d'un any el PDeCAT ha volgut denunciar l'emprisonament, l'exili, la falta de llibertats i la injustícia que viu en el nostre país, els nostres representants, les nostres entitats i totes aquelles persones que s'han posat al capdavant en alguna situació de reivindicació política i pacífica per assolir la independència de Catalunya. A dia d'avui, no tenim prou amb tot això que, a sobre, hem de veure com polítics emprisonats fan vaga de fam per reivindicar els seus drets jurídics. Ara estem a la fase del judici, un judici injust ja que no hi ha cap delictes, ells han complert el mandat del poble, ells han posat les urnes tal com el poble va demanar.

Més de 345 dies i nits, Montcada ha omplert els carrers i les places de reivindicacions i lluites solidàries. Hem omplert els carrers de democràcia i de llibertats, hem omplert els carrers de crits plens de sentiments per la llibertat de Jordi Cuixart, de Jordi Sánchez i dels membres del govern legítim emprisonats i alguns d'ells en vaga de fam des de fa més de dues setmanes i de la resta del govern a l'exili i per totes les persones que han treballat per la República i que, a dia d'avui, es veuen encausats o a l'exili. Crits de suport al nostre president escollit democràticament i legítim, Carles Puigdemont.

Montcada, en aquest sentit, ha estat un clar exemple de tolerància i indignació pels esdeveniments que estem vivint. Montcada diu que seguirem treballant per la vostra llibertat, això encara no s'ha acabat tot i tenir nou govern encapçalat per Quim Torra, no s'ha acabat fins que estigueu tots i totes a casa. Ara patirem un judici com a presos polítics, una vergonya més que no podem tolerar. Us volem a casa vostra en llibertat.

No oblidem! No pararem! Seguirem lluitant pels vostres drets i per la llibertat del nostre país. Montcada sempre ha dit no a l'aplicació del 155 que ja hem fet fora. Montcada diu llibertat per als presos polítics. Montcada diu no esteu sols ni soles. Montcada diu no al judici injust. Montcada diu ni un pas enrere. Montcada diu visca la República Catalana.

Joan Carles Paredes

Opinions dels grups polítics amb representació al Ple

Balance de la legislatura

Nos encontramos en la recta final de la legislatura en la que Ciudadans-partido de la ciudadanía ha sido responsable en conjunto para la población, escuchándola y, aún frente a las dificultades, mostrando la cercanía y las alternativas adecuadas para encontrar un bienestar común. Este trabajo puede verse reflejado en acciones como la restauración del pabellón Miquel Poblet o las pertinentes reparaciones de la calefacción del estadio la Ferreria o la remodelación de los lavabos de l'escola El Turó. Nos hubiera gustado hacer más acciones y lo dejamos como deberes para la siguiente legislatura totalmente comprometidos con Montcada i Reixac; cuando nosotros gobernemos será para todos incluyendo la diversidad y no para intereses o para minorías que a modo de grupo de presión *lobby*, se interponen al pueblo. A pesar de que ha sido un mandato marcado por el procés, nosotros hemos intentado no velar por asuntos fuera de nuestra competencia, hemos buscado representar al municipio en su totalidad y ahora más dispuestos estar en la cercanía de los ciudadanos para tender nuestra mano de cambio, *Montcada de la mà de Catalunya i pel camí d'Espanya*. Las actuaciones del actual gobierno olvidaron que son un ejecutivo para todos, no pudieron ni han sido capaces de solventar las cadenas que se encontraron con el tema de las expropiaciones, sin embargo, la mayor marca del gobierno ha tenido que ver con las andanzas del "octubre negro de 2017", lo que conocemos como independentismo o secesionismo, puro y duro ,dejando carta libre para que en el municipio florezca la coacción, el vandalismo y la ocupación de espacios de manera indebida. El ciudadano, piense como piense, debería sentirse seguro y representado en ésta que es su casa. Si a Ciudadans no le motiva aprobar los presupuestos municipales para el 2019 es por la falta de compromiso por parte del gobierno, presentando unas balanzas fiscales continuistas por primera vez, dentro del plazo de tiempo en base a sus propios intereses. Además, en los tres anteriores años no ha cumplido con los tempos establecidos para implantar nuestras peticiones. Siempre hemos sido la verdadera oposición responsable, pero esta situación no se podía sostener. Por todo ello, si se diera el caso de voto, sería un rotundo "no" esperando formar una alternativa viable y acorde, sin tomaduras de pelo.

Fernando Almansa

Defensem el nostre patrimoni

Hem aprovat el Catàleg de patrimoni arquitectònic, històric i ambiental i el Pla Especial per a la seva protecció. A Montcada tenim una història molt rica, tot i que massa cops molt oblidada per molts montcadencs. A aquesta història tant rica i tant extensa, li correspon un gran patrimoni: Tenim jaciments ibers com el poblat de Les Maleses i el del Puig Castellar. Restes medievals. Masies de la plana agrícola vallesana, o de la Serralada de Marina, el catàleg de les quals també hem aconseguit aprovar. Cases modernistes, dels estiejants burgesos al segle XIX. Jaciments arqueològics. Patrimoni vinculat a la cultura de l'aigua, com el Rec Comtal, o la Casa de les Aigües o el Casal de la Mina. Patrimoni industrial o vinculat a les infraestructures, com els ponts de ferro. Tenim un ric patrimoni natural, ambiental i paisatgístic.

Amb l'aprovació del Catàleg, per fi podem protegir aquest patrimoni. És una gran notícia i una gran alegria. Però se'ns barregen sentiments contraposats: per una banda, satisfacció i orgull per la feina fet. Però, per l'altra, pena i ràbia perquè arribem tard, 20 o 40 anys tard per salvar el nostre patrimoni i la nostra memòria històrica, quan gran part d'aquest ric patrimoni que tenia Montcada ja s'ha perdut.

Malaauradament, en una època de creixement econòmic incontrolat i de bombolla immobiliària, el patrimoni històric s'ha vist com una nosa per a especular. S'ha permès un urbanisme depredador que buscava el benefici individual per sobre dels elements patrimonials, per sobre del territori, per sobre de l'espai públic, per sobre del bé comú.

Sap greu, però no ens podem quedar en el lament. Governem tenint en compte el territori, les persones, la nostra memòria històrica. Posem en valor el nostre patrimoni, garantir-ne la seva protecció. I ho celebrem amb tota la gent amb la que compartim la consideració del patrimoni com a un bé per a ell mateix però també com a un element fonamental per conservar la nostra memòria i la nostra identitat com a poble i, en definitiva, per fomentar l'orgull i l'estimació per Montcada.

Jordi Sánchez

Reivindicacions per al 8M

A Montcada i Reixac treballem per segon any amb el col·lectiu Karyatides en les Jornades feministes que posen de manifest el paper de les dones a tots els àmbits de la societat i especialment al nostre municipi. Volem situar el feminisme com una lluita que dignifiqui de forma integral les condicions de vida de les dones treballadores i, per això, fem una crida a participar activament a la vaga general feminista i totes les accions reivindicatives que se'n deriven tot demanant:

- Salari i pensions dignes, millora de les condicions de les treballadores de la llar, combatre l'esclèxia salarial i assolir una reducció i compactació de la jornada laboral.
- L'ampliació i millora dels permisos per a la cura de les persones i la recuperació immediata dels articles en matèria laboral de la llei d'igualtat catalana suspesos pel Tribunal Constitucional.
- Impugnem el deute per guanyar en drets socials i millorar les condicions de vida, especialment de les dones. La universalització i gestió pública dels serveis de cura i ampliació de la llei de dependència.
- Expropiem els habitatges buits. Apostem per la creació d'una xarxa d'habitatge públic, especialment per a les dones amb risc de pobresa.
- Per una educació i una salut 100% públiques i laiques amb perspectiva feminista. Expulsem l'església catòlica de les escoles i la sanitat.
- Pels drets de totes, som antifeixistes i antiracistes. Eliminem la llei d'estrangeria i tanquem els CIES.
- Tenim dret al propi cos. Avortament lliure, gratuït, segur i sense límit d'edat. Prohibició de la utilització de ventres de lloguer i eliminació de la cosificació de les dones.
- És fonamental un Pla de xoc contra la violència masclista i per garantir una vida digna i els drets de les dones en risc de feminització de la pobresa, de violència masclista o que l'hagin patida.
- Inclouem la perspectiva feminista a tots els nivells de l'educació i en la formació específica per a totes les persones treballadores dels serveis, dels cossos de seguretat, de l'àmbit jurídic i de l'administració.
- Contra la LGTBIfòbia exigim el compliment de la llei i incloure la perspectiva LGTBI a l'educació.
- Exigim el dret a l'autodeterminació per la sobirania de les dones i la fi de la doble repressió. Llibertat preses polítiques i lliure retorn de les exiliades.

Josep Galván

A mi querido padre

Esta vez me permitirán que no hable de política. Esta vez les quiero hablar de quien fue Presidente y Concejal del Partido Popular de Montcada i Reixac durante unos años. Les quiero hablar de mi querido padre, Teodoro García, que falleció repentinamente hace ya un mes. Una persona buena, sensata, generosa, con sentido común, con principios y valores inquebrantables, respetuoso. En definitiva, una buena persona, un gran padre y todo un señor. Siempre supo separar las ideas políticas de las personas, prueba de ello son las innumerables muestras de apoyo, llamadas, mensajes, visitas y abrazos que estamos recibiendo estos días provenientes de todos los partidos políticos, alcaldes y concejales actuales y anteriores, de izquierdas y de derechas. Quiero que sepan que mi padre siempre los respetó a todos, sin exclusión alguna.

Mi corazón está roto, no tengo consuelo. Mi padre me enseñó tanto, aprendí tanto de él, que la vida me deja un vacío enorme. Él me transmitió el interés por la política y por ayudar a los demás. Siempre prestó ayuda y consejo a quien se lo pidió. Quiero agradecerles a todos ustedes en nombre de mi familia y en el mío propio, sus muestras de apoyo en estos duros, durísimos momentos, que nos han hecho llegar con ese calor, ese recuerdo, ese abrazo... en memoria de mi querido padre.

Tuvo una muerte dulce, "la muerte de los elegidos", sin dolor, sin sufrir, sin enterarse de lo que pasaba. Era muy feliz y lo fue hasta el último minuto: mi madre, mis hermanas y yo nos encargamos de quererle y hacerle feliz y lo conseguimos. Cubrimos su féretro con la bandera española y con su gorra de alférez, sus dos mayores orgullos después de su familia. Doy gracias a la vida por haberme dado este padre, hoy ya no está en este mundo a mi lado pero estará siempre en mi recuerdo y en mi corazón. Gracias por tanto cariño que nos habéis demostrado.

Eva García

